

A' bűn d' szerelmét
 Midőn keseríti:
 A' szerelem a' bűt
 Mindig édesíti.

~~Süti Károly~~

Passiflorák.
 E.....nek.

1. *

Ablakodon atmoszféráig
 Mint a' nap a' felleget:
 Mosolyod minden sugára
 Tényes álom lelkeimen.
 Mosolyodnak sugarával
 Bánatomban úgy vagyok
 Mint a' szélvészhangya porszem,
 Mely a' napban fűlragyog.

2.

És vagy a' ki eddig valszál:
 Tényes arczad hideg, büszke;
 A' vagyok mi eddig voltam:
 Egő vágyam hamvas üszke.
 O! ha majd elhamvad szívem,
 Mint az erdő meggyula fája,
 Melyet elszáradt a' villám:
 Gondolj kegyelettel rája!
 Mert e' fának közepére
 Bevéstem fátyol emléket
 A' szerelem bánatának -
 Mint egy szent Madonna képet.

3.

Erzem, dalomnak lelke elrepiüt,
 Hogy elszakajtam vagyok álmaid.

Szemed iltó türen légetem
Reményeim pillangószárnyait.

Az élet pusza elhagyott terem,
Talára lantom felfüggesztve van;
Egy remélak, a gyász emlékezet
Meggongos az éj óráiban.

S mint elhaló szél törz háji feled-
Egy tompa hangot hallasz ringeni,
Mely élni fél, és vágynak önmagát
A semmiregbe visszaküzdemi.

3 / Halál - ábránd. Sükei Károly.

Az idő ha rám borítja
A' halálnak szelid éjét:
Mint egy eltűnt párt toróra
Visszaalmodott regéjét -
Klondalként halja lelke
Az élet utó-perceiben
A' mit vágytam, sohajtottam,
Szerttem és ábrándoztam.
Ez é' hanggal összefolyva,
Szálljon, mint egy csalogánydal,
Mely a' vágyak, szerelmnek,
Sohajásnak, irzelemnek
Zenéje olvadt mély süke; -
S hol a' megtört szívek romját,
Mint örökre küszorúval -
A' családás körfalja
Egy megszentelt fájdalommal:
Legyen hő és szenvedélyes,
Mint a' csók, a' melynek lángján,
A' szerdem hajnalálman,
Szíveink siskos sejtése
Kifejlik nyitá irzelemre -
S szent ígéjeként a' szerelmnek
Zenje kimagasztasan:
A' ki mélyen, tisztán tud szeretni,
Idvezült, habár boldogtalan.